

3a Edició SPIN UOC

Antiga Fàbrica DAMM

Juny 2015

Amigues i amics,

Arribats a la tercera edició de l'SPIN UOC, penso que ja podem parlar d'una data consolidada.

Com a rector, però també com a investigador i ciutadà, fa goig participar en una jornada festiva i, alhora i sobretot, una jornada de celebració del coneixement. Amb tot, la satisfacció és incompleta o, més ben dit, és –o hauria de ser– momentània i conjuntural.

En primer lloc, perquè l'autocomplaença és sempre l'avantsala del fracàs i de la decadència. Per tant, sí que hem d'estar satisfets i valorar el que hem fet, però per posar automàticament els ulls en l'edició vinent de l'SPIN UOC, en els pròxims projectes, en la recerca següent.

El segon motiu per a no caure en l'autocomplaença, ara que ningú no ens escolta, és que la jornada SPIN UOC sorgeix com a resposta davant d'una necessitat: la necessitat de fer recerca, d'anar més enllà, d'expandir el coneixement.

«Diguem-ho clar: el model tradicional d'universitat –generalista en l'oferta i modesta en resultats de recerca– ho tindrà molt complicat per a sobreviure.»

És cert que nosaltres no som una universitat tradicional, però tampoc aquesta diferència no significa garantia de res, perquè el nostre objectiu no ha de ser la simple supervivència sinó la transcendència. I la transcendència –i disculpeu els rodolins– demana excel·lència: en tots els àmbits, de la gestió a la docència, de la recerca a la planificació institucional.

Els vuit projectes protagonistes d'aquesta jornada exemplifiquen això que ara us deia. Cadascun en el seu camp, tots busquen convertir la tecnologia en la nostra aliada a l'hora d'avançar i integrar, a l'hora de formar i educar.

Potser més inconscientment que no conscientment, tots vuit projectes s'ajusten a reptes essencials per al futur de l'e-learning i, particularment, de la UOC: la superació dels límits de la virtualitat i la necessitat de generar un ambient favorable de recerca.

Penso que no cal que m'estengui glossant la rellevància d'aquests dos reptes. Respecte del primer, la UOC mateixa va néixer, ara fa vint anys, com una aposta per un model educatiu diferent que volia donar resposta a la demanda existent, tot superant les mancances de les institucions tradicionals d'ensenyament a distància. La resposta va venir acompanyada de la tecnologia.

**«Vint anys després, la tecnologia no s'ha convertit de sobte en una
rèmora, sinó que continua essent la nostra aliada.»**

Pel que fa al segon repte, els més futbolers segur que en dirien «fer masia», perquè, en el fons, es tracta d'això: d'integrar la recerca com un tret inherent i propi de tota l'estructura institucional. Vet aquí el motiu últim d'aquesta jornada SPIN UOC.

D'aquí surt el meu agraïment més sincer, als qui heu fet possibles tant les edicions precedents com la d'aquest 2015. La resta, preneu-ne nota, perquè esperem notícies vostres per als propers SPIN UOC.

Moltes gràcies.

Josep A. Planell